

Resolusjon

LVKs regionmøte 14.-15. januar 2010 for medlemskommuner i Buskerud og Telemark vedtok følgende enstemmige resolusjon:

FJERN MAKSIMUMSVERDIEN FOR EIENDOMSSKATT PÅ KRAFTANLEGG

Stortinget vedtok i 2003 innføring av maksimumsverdi for kraftproduksjonsanlegg *"for å oppnå en større grad av symmetri"*, slik at *"kraftforetakene i perioder med høy lønnsomhet i større grad "får igjen" det de taper i perioder med lav lønnsomhet,"* St.prp. nr 1 (2003-2004). Dagens regjeringspartier var i mot innføringen av en maksimumsverdi.

Etter kraftskattereformen skal eiendomsskattetakstene gjenspeile markedsverdien av kraftanleggene, med grunnlag i de fem siste års kraftpriser. Stortinget innførte i 2000 en minimumsverdi for eiendomsskattetaksten for å motvirke konsekvensene for eiendomsskattenivået av spesielt lave kraftpriser omkring 10-12 øre/KWh, som vi hadde en periode rundt årtusenskiftet. Innføringen av maksimumsverdi tre år senere var som nevnt over ment å kompensere kraftforetakene for eventuelle "tap" pga minimumsverdien.

Med de senere års kraftpriser har snart alle kraftproduksjonsanlegg i følge Sentralskattekontoret passert maksimumsverdi. Minimumsverdien har ikke lenger noen aktualitet. De konsesjonssøknader som fremmes i dag, har utbyggingskostnader som ligger langt over maksimumsverdien. Det viser at tiden har løpt fra minimum og maksverdiene.

Ingen andre skatteobjekter enn kraftproduksjonsanlegg har min og maksverdier. Terskelverdiene gjelder heller ikke for småkraftanlegg, vindkraftanlegg eller petroleumsanlegg. Maksverdien innebærer derfor i dag en særlig begunstigelse ved en egen skatterabatt til kraftforetakene, uten gyldig begrunnelse.

Et viktig ledd i klimapolitikken er en kraftig økning i vannkraftutbyggingen. EUs fornybardirektiv pålegger Norge det samme. Økt vannkraftutbygging krever tilslutning fra de berørte kommuner. Vertskommunene har en historisk rett til en rimelig andel av verdiskapingen, og eiendomsskatt er den eneste skatte- og konsesjonsordningen som kan ivareta denne retten. (Naturressursskatten har stått fast siden 1997 på 1,1 øre/KWh og har et realverditap på 400 mill kr). Når eier kommuner, fylkeskommuner og staten øker sine inntekter fra vannkraftproduksjonen både på grunn av mer vannkraft og en økt verdi av vannkraften, representerer dette en verdioverføring fra distriktkommuner til sentrale bykommuner og staten. Det er urimelig at de kommuner som avstår sine naturressurser ikke skal få sin forholdsmessige andel av disse ressursenes økte verdi, gjennom eiendomsskatt. Mer enn 80 % av kraftkommunene er minsteinntektskommuner. Vi ser de inntektstap vi blir påført som følge av maksverdien som en alvorlig barriere for å få gjennomført den vannkraftutbygging det er bred politisk enighet om. Statens inntekter har de senere år økt kraftig i takt med verdiøkningen på våre vannkraftressurser.

Vi ber Regjeringen fremme forslag for Stortinget om å fjerne den særegne ordningen med minimums- og maksimumsverdi i eiendomsskattetakseringen for kraftproduksjonsanlegg.